

TRIBUNA
JOAN CARRERA

Recull de premsa

Convidada: Nathalie Becquart

Grup Sant Jordi
de defensa i promoció
dels drets humans

EL PUNT **AVUI+**

La subsecretària general del Sínode és la nova convidada a la Tribuna Joan Carrera

Catalunya Religió Dl. 27/02/2023

Fotografia: Grup Sant Jordi.

CR | La quarta edició del dinar i col·loqui 'Tribuna Joan Carrera' comptarà amb la participació de la subsecretària general del Sínode de Bisbes, **Nathalie Becquart**. La religiosa francesa parlarà sobre el procés sinodal engegat pel papa **Francesc** que començarà la seva fase final aquest setembre al Vaticà. Catalunya Religió és una de les entitats convocants d'aquesta conferència que tindrà lloc el 22 de març a les

14:00 h al restaurant Pomarada de Barcelona, com en les dues primeres edicions. Per a poder participar-hi cal [inscriure's prèviament](#).

Els organitzadors de la Tribuna Joan Carrera expliquen que Becquart serà "l'única dona que tindrà dret a vot en el Sínode". La religiosa ha assegurat en altres ocasions que el Sínode és una oportunitat per "capgirar la piràmide" i ha defensat la importància de deixar enrere "la visió jeràrquica de l'Església".

L'acte serà presentat pel vicari episcopal i responsable de la fase diocesana de Barcelona de la consulta del Sínode, **Enric Termes**.

Nathalie Becquart va estudiar a la Facultat del Centre Sèvres dels jesuïtes a París, especialitzada en eclesiologia. Ha treballat 25 anys compromesa en el camp de la joventut. Va ser la directora del Servei Nacional per a l'Evangelització dels joves i de les vocacions de la Conferència Episcopal Francesa durant set anys. Va prendre part en el Sínode de la Joventut com a observadora. El febrer de 2021 el papa Francesc la va nomenar subsecretària general del Sínode de Bisbes. Des del desembre de 2021 és membre del Dicasteri per a la Comunicació.

Una vintena d'entitats convocants

La Tribuna Joan Carrera és una iniciativa conjunta del Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets Humans i el diari *El Punt Avui*. I té per objectiu recollir i actualitzar les inquietuds constants en la trajectòria del bisbe **Joan Carrera**: la situació actual del cristianisme a Europa i al món com a fet religiós, difondre les experiències de diàleg, comunicació i participació social i, en definitiva, potenciar la presència del fet religiós en la nostra societat catalana.

Entitats i institucions eclesials s'han adherit a aquesta iniciativa com a convocants i ja en són una vintena: la productora Animaset, el Consell de Laics dels Caputxins de Catalunya, Cristianisme al segle XXI, Cristianisme i Justícia, el grup Effathà-cristiansdebase.cat, els Equips de Pastoral de la Política i la Comunicació, El Pregó, el Punt Avui, la Fundació Albert Bonet, la Fundació Casa de la Misericòrdia, la Fundació Catalunya Religió, la Fundació Centesimus Annus, la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, la Fundació Joan Maragall, la Fundació Pere Tarrés, el Grup Cristià del Dissabte provinents del País Valencià, el Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets Humans, Justícia i Pau, la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, Santa Anna - Hospital de Campanya i la Unió de Religiosos de

Catalunya. "Hem estat capaços de sumar sinergies", valoren els impulsors de la iniciativa.

Joan Carrera (1930-2008) concebia l'eclesialitat en diàleg amb la societat. Per això sempre estava disponible per participar en debats, tertúlies, trobades i d'aquí naixia la seva preocupació per impulsar uns mitjans de comunicació cristians que oferissin una paraula serena i esperançada a la societat. La seva preocupació política partia d'aquests mateixos principis convençut del servei que podien fer a la societat les aportacions de l'humanisme cristià.

Actes, Papa Francesc, Barcelona, Vaticà,

Nathalie Becquart, Sínode 2024, Tribuna Joan Carrera, Grup Sant Jordi

RELIGIÓ

Nathalie Becquart, a la Tribuna Joan Carrera

Mireia Rourera
BARCELONA

Nathalie Becquart, una religiosa francesa, nomenada pel papa Francesc subsecretària general del Sínode de Bisbes, és la propera convidada a la Tribuna Joan Carrera, que impulsen el Grup Sant Jordi en Defensa dels Drets Humans i El Punt Avui amb la col·laboració de vint entitats cristianes de base. En un dinar col·loqui en un cèntric restaurant de Barcelona que se celebrarà el proper dia 22 de març, Becquart farà una conferència que duu per títol *El lideratge de les dones en l'Església i en el món*. Aquesta religiosa és, precisament, una de les dones amb més poder i responsabilitat dintre del Vaticà. La religiosa, va ser la directora del Servei de Nacionalització per a l'Evangelització dels Joves i va prendre part en el Sínode de la Joventut com a observadora.

La Tribuna Joan Carrera té l'objectiu d'analitzar la situació actual del cristianisme a Europa i al món com a fet religiós, difondre les experiències de diàleg, comunicació i participació i potenciar la presència del fet religiós

en la societat catalana. En el primer dinar col·loqui, va fer la conferència el cardenal de Rabat Cristóbal López, un salesià avui considerat molt proper al papa Francesc i criat a Badalona. La seva experiència com a catòlic en un món musulmà i la

seva actitud de no amagar el cristianisme, sinó de reivindicar-lo i exercir-lo, va tenir un ampli ressò en els mitjans. En la segona edició, el convidat va ser Wilhelm Danca, filòsof, degà de la Facultat de Teologia de Bucarest i vicerector de la catedral de

La religiosa Nathalie Becquart és una de les dones. Serà a Barcelona el proper 22 de març ■ LORENZO MOSCIA

Sant Josep de Bucarest, que va fer una conferència al voltant del factor religiós en la guerra d'Ucraïna. La tercera sessió es va fer durant un sopar a la parròquia de Santa Anna, un hospital de campanya al centre de la capital catalana. En aquesta darrena sessió, el convidat va ser l'arquebisbe de Lima, Carlos Castillo, que fa parlar del present i futur d'una Església com a hospital de campanya. ■

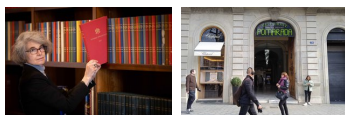
SOCIETAT BARCELONA -
11 març 2023 11.13 h

RELIGIÓ

1

Expectació per la conferència de Nathalie Becquart

- La subsecretària general del Sínode de Bisbes és la propera convidada a la Tribuna Joan Carrera

MIREIA ROURERA - BARCELONA

La conferència que ha de pronunciar Nathalie Becquart, subsecretària general del Sínode de Bisbes, el proper dia 22 a la Tribuna Joan

Carrera, ha aixecat molta expectació. Malgrat la gran demanda, encara queden places per poder assistir al col·loqui, que es farà en el decurs d'un dinar al restaurant Pomarada de Barcelona.

La religiosa francesa és la propera convidada a la Tribuna Joan Carrera, que impulsa el Grup Sant Jordi en Defensa dels Drets Humans i El Punt Avui amb la col·laboració de vint entitats cristianes de base. Becquart farà una conferència que duu per títol *El lideratge de les dones en l'Església i en el món*. Podrà parlar amb coneixement de causa ja que aquesta religiosa és, precisament, una de les dones amb més poder i responsabilitat dintre del Vaticà i molt propera al papa Francesc.

El passat 8 de març, dia de la Dona, el papa va fer un discurs clarament feminista i va apostar per la igualtat d'oportunitats de la dona “en tots els contextos” per, va dir, “aconseguir una situació estable i que duri en igualtat en la diversitat”. Francesc va apostar per l'afirmació de les dones en el món però va alertar que “si no es treballa, es pot fàcilment tornar enrere”. Que la dona tingui més protagonisme i poder a l'Església, és, precisament, una de les peticions que els fidels del món, sobretot del continent europeu, han demanat que es debati en el sinode.

Nathalie Becquart, que arribarà uns dies abans del dia de la conferència a Barcelona, farà una autèntica immersió en l'Església catalana. Té previst visitar Sant Benet, el monestir de les benetes de Montserrat, Santa Maria de Montserrat i la Sagrada Família.

L'APUNT

El col·lapse de ballar 200 cops en 17 dies

Jordi Bordes

Ja ho adverteixen els programadors de Dansa Metropolitana. És impossible veure-ho tot. La idea d'eixamplar la dansa també a un grapat de teatres municipals i de fer-ho en xarxa, permet donar valor a un art que, sovint, es practica més que no es contempla. Ballar sol o en grup oxigena cos i ment. I conèixer altres cultures a partir de com es mouen, de què expressen i de quina música sona

(que pot ser èpic fins a tenir aire d'himne com a *Carçaça*, l'espectacle inaugural que es va veure el dijous al Mercat de les Flors), és també molt constructiu. Consultin el cartell dels 12 municipis. Hi ha un grapat d'actuacions al carrer i en llocs insòlits del patrimoni de cada localitat. Fer xarxa és créixer i incita perquè el públic es desplaci, un altre tipus de moviment ben saludable.

LITERATURA

Una novel·la catalana commemora el dotzè aniversari de la catàstrofe de Fukushima

Lluís Llorc
BARCELONA

Avui fa dotze anys justos del terratrèmol i posterior tsunami que van provocar l'accident a la central nuclear de Fukushima, al Japó. Un accident que encara cueja perquè volen tornar al mar les més d'un milió de tones d'aigua que es van fer servir per refredar els reactors perquè ja no està contaminada.

Coincidint amb aquesta efemèride ha aparegut la novel·la *Retorn a Fukushima. Com si la mort et fos aliena* (Voliana Edicions), de Maite Alay i Salvador Balcells. Són parella i signen una obra junts per primer i, lamentable-

Maite Alay i Salvador Balcells, autors de la novel·la ambientada al Japó del 2011 ■ EPA

ment, últim cop, perquè Alay va morir de manera inesperada fa pocs mesos. Balcells ja té una desena

de novel·les publicades, gairebé totes amb trames de fons policíac. Per a Maite Alay, era el seu debut.

Un reporter *freelance* barceloní en hores baixes arriba a Tòquio dies abans del terratrèmol, el tsuna-

mi i el desastre nuclear de Fukushima. Mentre molts occidentals intenten fugir del país, el periodista es dirigeix cap a les zones més afectades. També hi la trama d'una jove valenciana desapareguda i, com a re-refs, el paisatge japonès, els costums, els mites i llegendes i una atmosfera que combina el pensament oriental amb les tecnologies més avançades.

Balcells explica que "just abans d'entrar el llibre a impremta" va poder demanar "que sortís el nom de la Maite com a coautora, perquè ella no volia, però el 75% del text és seu". "La Maite escrivia a raig, li sortia natural; la meva feina era anar polint algunes coses; és una novel·la, tot i que a l'inici semblava un llibre de memòries o de viatges." El fill d'ella, l'Albert, fa anys que viu al Japó i per això els autors coneixen bé el país. ■

CINEMA

Més de 40 llargmetratges catalans en el Festival de Màlaga

A.S.
BARCELONA

El cinema català va desembarcar ahir en el Festival de Cinema de Màlaga, que se celebra a la ciutat andalusa fins al 19 de març. Enguany són més de 40 els llargmetratges, curts i sèries amb producció o coproducció catalana que s'hi presenten i programen. En l'edició del 2023, segons informa l'ACN, es podran veure els nous films d'Elena Trapé, Sílvia Munt, Carlota Subirana, i també *20.000 espècies de abejas*, d'Estibaliz Urresola, cinta que va valdre a Sofia Otero el guardó a la millor protagonista en la Berlinale. ■

Dimecres 22 de març, a les 14:00h

Dinar col·loqui

Convidada:

Nathalie Becquart

Subsecretària general del Sínode de Bisbes.

Serà l'única dona que tindrà dret a vot en el Sínode.

“El lideratge de les dones en l'Església i en el món”

Presenta l'acte Enric Termes, vicari episcopal i responsable de la fase diocesana de Barcelona de la consulta del Sínode.

Restaurant Pomarada de Barcelona
(Passeig de Gràcia, 78, principal)

Per inscripcions podeu enviar un correu electrònic a info@tribunajoancarrera.cat i us facilitarem el formulari.
Data límit d'inscripció: 16 de març. Preu: 30 €.

TRIBUNA
JOAN CARRERA

Grup Sant Jordi
de defensa i promoció
dels drets humans

EL PUNT AVUI+

Els subscriptors d'EL PUNT AVUI+ tenen places reservades. Podeu telefonar al 972 186 445.

SOCIETAT

Un català, al davant de les associacions de veïns estatals

M.R.
BARCELONA

El president de la Federació d'Associacions de Veïns de Badalona, Julio Molina, ha estat escollit nou líder de la Confederació Estatal d'Associacions Veïnals (CEAV) en una assemblea que s'ha fet aquest cap de setmana a Badalona. ■

Ajuntament de Calldetenes
ANUNCI

Per Acord de Ple de 6 de març de 2023 es van aprovar provisionalment les noves quotes d'urbanització del Projecte modificat d'execució del sector del Pla parcial residencial "El Torrenal" donant compliment a la Sentència núm. 482/2019 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Es solmet la proposta de compte de liquidació definitiva a un període d'informació pública d'un mes, mitjançant anunci al tauler d'anuncis de l'Ajuntament, al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i en un diari de difusió corrent al municipi.

Es notificarà l'Acord als propietaris del sector del Pla parcial residencial "El Torrenal" donant-los audiència pel termini d'un mes, a fi que presentin les alegacions que estimin pertinents.

L'alcalde,
Marc Verdagué Montanyà

Calldetenes, 8 de març de 2023

COMERÇ

El passeig de Gràcia, el carrer més car de l'Estat

M. Rourera
BARCELONA

El passeig de Gràcia ja s'ha convertit en el carrer amb les botigues més cares i luxoses de l'Estat, per davant del Portal de l'Àngel o dels carrers Serrano i Preciados de Madrid, segons la consultora immobiliària Laborde Marçet. La reactivació econòmica i l'arribada de turistes estrangers han propiciat la reactivació d'aquest carrer on, com explica Àngela Sánchez, directora de comerç al detall d'aquesta consultora, el 2022 van obrir marques de moda internacionals, com ara Ralph Lauren, la italiana Etro i la multinacional canadenca Lululemon, entre d'altres. Aquestes botigues de luxe noves, que són majoritàriament visitades per turistes amb un poder adquisitiu alt, es van afegir a les ja consolidades de Chanel, Dior, Versace, Prada, Carolina Herrera i Louis Vuitton. En aquesta darrera, aquest mes de març,

La joieria Rabat obrirà una tercera botiga al passeig de Gràcia aquest any 2023 ■ M. ROURERA

pràcticament cada dia hi ha cua per entrar-hi.

Però les obertures no s'aturen en aquest carrer, que enguany celebra els 200 anys. La joieria catalana Rabat té previst obrir-hi, aquest mateix

any, una tercera botiga i la firma de rellotges Rolex ampliarà de tres a cinc els seus aparadors. D'altra banda, l'holandesa Rituals, amb diversos establiments a Barcelona i altres localitats catalanes,

obrirà, a finals d'any, una botiga insígnia de 3 plantes i més de 650 metres quadrats al número 6 d'aquest carrer.

El considerable creixement de l'activitat comercial ha generat, a la vega-

da, "un repunt del preu dels lloguers respecte dels darrers anys, però avui, tot i els preus elevats, les marques es barallen per trobar-hi un local" assegura Àngela Sánchez, de Laborde Marçet. ■

Dimecres 22 de març, a les 14:00h

Dinar col·loqui

Convidada:

Nathalie Becquart

Subsecretària general del Sínode de Bisbes.

Serà l'única dona que tindrà dret a vot en el Sínode.

"El lideratge de les dones en l'Església i en el món"

Presenta l'acte Enric Termes, vicari episcopal i responsable de la fase diocesana de Barcelona de la consulta del Sínode.

Restaurant Pomarada de Barcelona
(Passeig de Gràcia, 78, principal)

Per inscripcions podeu enviar un correu electrònic a info@tribunajoancarrera.cat i us facilitarem el formulari.

Data límit d'inscripció: 16 de març. Preu: 30 €.

TRIBUNA
JOAN CARRERA

EL PUNT AVUI+

Els subscriptors d'EL PUNT AVUI+ tenen places reservades. Podeu telefonar al 972 186 445.

La dona amb més responsabilitat al Sínode: “No n’hi ha prou amb què les dones ocupin llocs de primera fila al Vaticà”

Catalunya Religió Dc. 22/03/2023

ANIMASET | La religiosa francesa **Nathalie Becquart**, subsecretària general del Sínode de Bisbes, ha destacat aquest dimecres que “el nostre món en crisi necessita realment el lideratge femení”. Durant la seva intervenció en la quarta edició de la

Tribuna Joan Carrera, ha advertit que "no n'hi ha prou que les dones ocupin llocs de primera fila al Vaticà o a les esglésies particulars, per bé que això és important".

Becquart ha explicat que en el sínode que ha convocat el papa Francesc "aquesta crida tan clara a replantejar la participació femenina és fruit de constatar que moltes dones se senten marginades a la societat i a l'Església". En aquest punt, ha dit que el procés sinodal que culminarà l'any vinent amb l'assemblea a Roma i que ha comportat una ampla participació de les comunitats cristianes de tot el món, ha posat de manifest la dedicació de les dones a l'Església, la "participació massiva" en les litúrgies i activitats eclesials, però també "les seves frustracions".

HA RECONEGUT QUE HI HA "REACCIONS CONTRÀRIES" I QUE CAL FER "UN INEVITABLE I LLARG CAMÍ DE CANVI DE MENTALITAT", EN EL QUE ÉS "UNA CRIDA URGENT"

La religiosa s'ha referit en diverses ocasions a una enquesta a 17.000 dones catòliques que s'ha fet amb motiu del Sínode que ha identificat "nivells alts de frustració o d'insatisfacció relacionats amb les seves experiències". Davant aquesta realitat, Becquart defensa que "per a la sinodalitat les dones tenen un do específic". L'estudi destaca una "atenció a la relació, la manera que tenen les dones de veure el lideratge en una dinàmica de col·laboració que implica diàleg i cooperació".

Davant aquesta realitat, Becquart apunta que "la gent cada vegada és més conscient de la urgència de reconèixer les dones i d'implicar-les més en llocs de responsabilitat a la societat i a l'Església". Ha reconegut que hi ha "reaccions contràries" i que cal fer "un inevitable i llarg camí de canvi de mentalitat", en el que és "una crida urgent". Ha afegit que en aquest camí un element positiu és que "per als més joves, aquesta igualtat és una qüestió indiscutible".

Durant la seva intervenció, ha reconegut que "queda molt per fer i cal molta paciència, abnegació i fe per part de les dones implicades a l'Església per seguir duent a terme el seu humil servei quotidià malgrat els nombrosos obstacles i les resistències que troben en una societat i en una Església que encara estan configurades a partir d'una mentalitat patriarcal i clerical". Ha destacat, però, que "no partim de zero, perquè ja s'ha avançat en aquest camí".

"LA SINODALITAT COM A CAMÍ QUE FEM PLEGATS DONES I

HOMES, ÉS UN ART, UN EXERCICI CREATIU”

“M'agrada pensar que si les dones gaudissin d'una plena igualtat d'oportunitats, podrien contribuir de manera substancial al canvi necessari vers un món de pau, d'inclusió, de solidaritat i de sostenibilitat integral”, ha defensat. Ha dit que “l'Església sinodal està cridada a abandonar les formes de predomini, de competició, de dominació, per entrar en un estil de vida i de missió caracteritzat per la reciprocitat i la cooperació”.

Becquart, que ha estat presentada pel vicari episcopal i responsable de la fase diocesana de Barcelona en la consulta del Sínode, Enric Termes, ha explicat que forma part del 23% de dones que treballen a la cúria vaticana. Ha exposat els bisbes són conscients que han de prendre les decisions a través d'un procés sinodal, d'un diàleg, i que això dona a les decisions “un impacte més gran”. Ha conclòs que “la sinodalitat, com a camí que fem plegats dones i homes, és un art, un exercici creatiu”.

Proper convidat de la Tribuna: Jesús Martínez Gordo

En finalitzar el col·loqui el coordinador de la Tribuna Joan Carrera, **Marcel·lí Joan**, ha anunciat que la propera conferència serà amb el teòleg basc **Jesús Martínez Gordo**, catedràtic emèrit de Teologia i professor de Cristianisme i Justícia, que parlarà de la situació que es viu a Alemanya en relació amb el sínode.

Nathalie Becquart va estudiar a la Facultat del Centre Sèvres dels jesuïtes a París, especialitzada en eclesiologia. Ha treballat 25 anys compromesa en el camp de la joventut. Va ser la directora del Servei Nacional per a l'Evangelització dels joves i de les vocacions de la Conferència Episcopal Francesa durant set anys. Va prendre part en el Sínode sobre els Joves com a observadora. El febrer de 2021 el Papa Francesc la va nomenar subsecretària general del Sínode de Bisbes. Des del desembre de 2021 és membre del Dicasteri per a la Comunicació.

La Tribuna Joan Carrera és una iniciativa conjunta del Grup Sant Jordi, del diari El Punt Avui i de 19 entitats i institucions eclesials. L'objectiu d'aquests col·loquis és analitzar la situació actual del cristianisme a Europa i al món, difondre les

experiències de diàleg, comunicació i participació social i, en definitiva, potenciar la presència del fet religiós en la societat catalana.

Actes, Papa Francesc, Pensament, Vida Religiosa, Episcopat, Comunicació, Laïcat, Nathalie Becquart, Sínode de Bisbes, Tribuna Joan Carrera, lideratge femení

VaticanoNathalie Becquart: "No es suficiente que las mujeres ocupen puestos de primera fila en el Vaticano"
"Nuestro mundo en crisis necesita liderazgos femeninos"

Nathalie Becquart: "No es suficiente que las mujeres ocupen puestos de primera fila en el Vaticano"

Nathalie Becquart, en la Tribuna Joan Carrera Tribuna Joan Carrera

Becquart, especialista en eclesiología, ha participado en Barcelona en el encuentro Tribuna Joan Carrera, donde ha explicado que en el sínodo que ha convocado el papa Francisco, "este llamamiento tan claro a replantear la participación femenina, es fruto de constatar que muchas mujeres se sienten marginadas en la sociedad y en la Iglesia"

"La gente cada vez es más consciente de la urgencia de reconocer a las mujeres y de implicarlas más en puestos de responsabilidad en la sociedad y en la Iglesia", ha subrayado antes de reconocer que "hay reacciones contrarias" y que hay que hacer "un inevitable y largo camino de cambio de mentalidad"

22.03.2023 | **RD/Efe**

La religiosa francesa **Nathalie Becquart**, subsecretaria general del Sínodo de Obispos de la Iglesia Católica, ha dicho hoy miércoles que **"no es suficiente que las mujeres ocupen puestos de primera fila en el Vaticano"** y ha afirmado que "el mundo en crisis necesita realmente liderazgos femeninos".

Becquart, especialista en eclesiología, ha participado en Barcelona en el encuentro Tribuna Joan Carrera, donde ha explicado que en el sínodo que ha convocado el papa Francisco, "este llamamiento tan claro a replantear la participación femenina, es fruto de constatar que muchas mujeres se sienten marginadas en la sociedad y en la Iglesia".

La religiosa, miembro de la Congregación de Xavières, ha informado de que el proceso sinodal que culminará el próximo año con la asamblea en Roma ha comportado una amplia participación de las comunidades cristianas de todo el mundo y ha puesto de manifiesto la **dedicación de las mujeres a la Iglesia, la "participación masiva" en las liturgias y actividades eclesiales, pero también "sus frustraciones"**.

Nathalie Becquart, en la Tribuna Joan Carrera Tribuna Joan Carrera

Frustración e insatisfacción

Becquart se ha referido en varias ocasiones a una encuesta a 17.000 mujeres católicas hecha con motivo del sínodo que ha identificado "niveles altos de frustración o de insatisfacción relacionados con sus experiencias".

Ante esta realidad, ha defendido que **"para la sinodalidad las mujeres tienen un don específico"** ya que, según ha dicho, "la forma que tienen las mujeres de ver el liderazgo es una dinámica de colaboración que implica diálogo y cooperación".

"La gente cada vez es más consciente de la urgencia de reconocer a las mujeres y de implicarlas más en puestos de responsabilidad en la sociedad y en la Iglesia", ha subrayado antes de reconocer que "hay reacciones contrarias" y que hay que hacer "un inevitable y largo camino de cambio de mentalidad".

Según la religiosa, en este camino un elemento positivo es que "para los más jóvenes, esta igualdad es una cuestión indiscutible".

Durante su intervención, ha reconocido que **"queda mucho por hacer y hace falta mucha paciencia, abnegación y fe por parte de las mujeres** implicadas en la Iglesia para seguir llevando a cabo su humilde servicio cotidiano a pesar de los numerosos obstáculos y las resistencias que encuentran en una sociedad y en una Iglesia que todavía están configuradas a partir de una mentalidad patriarcal y clerical".

"Me gusta pensar que si las mujeres gozaran de una plena igualdad de oportunidades, podrían contribuir de manera sustancial al cambio necesario hacia un mundo de paz, de inclusión, de solidaridad y de sostenibilidad integral"

Sin embargo, ha destacado que "no partimos de cero, porque ya se ha avanzado en este camino".

"Me gusta pensar que **si las mujeres gozaran de una plena igualdad de oportunidades, podrían contribuir de manera sustancial al cambio necesario hacia un mundo de paz**, de inclusión, de solidaridad y de sostenibilidad integral", ha manifestado.

Nathalie Becquart Tribuna Joan Carrera

Reciprocidad y cooperación

La responsable del sínodo ha asegurado que **"la Iglesia sinodal está llamada a abandonar las formas de predominio, de competición, de dominación, para entrar en un estilo de vida y de misión caracterizado por la reciprocidad y la cooperación"**.

Becquart, que ha sido presentada por el vicario episcopal y responsable de la fase diocesana de Barcelona en la consulta del Sínodo, Enric Termes, ha resaltado que ella forma parte del 23 % de mujeres que trabajan en la curia vaticana.

Al finalizar el coloquio, el coordinador de la Tribuna Joan Carrera, el ex director general de Asuntos Religiosos de la Generaliat y ex colaborador del obispo Carrera, Marcel·lí Joan, han anunciado que la próxima conferencia será con el teólogo vasco Jesús Martínez Gordo, catedrático emérito de Teología y profesor de Cristianismo y Justicia, que hablará de la situación que se vive en Alemania en relación con el sínodo.

SOCIETAT **TRIBUNA JOAN CARRERA**

“Cap pas enrere de la dc

CONVIDADA • La religiosa francesa Nathalie Becquart va ser, ahir, la convidada a la Tribuna Joan Carrera **PODER** • Com a sotssecretària de la secretaria general del sínode de bisbes és una de les dones amb més autoritat al Vaticà **DONES** • Va parlar sobre el procés sinodal que viu l'Església i va reivindicar les dones en els òrgans de govern

Mireia Rourera
 BARCELONA

“**Q**uan el 2021 el papa Francesc em va nomenar sotssecretària del sínode dels bisbes, vaig rebre molts missatges provinents de tot el món. No eren només de dones, també d'homes: bisbes i sacerdots. Evidentment, la bona notícia no era que m'hagués nomenat a mi, sinó que hagués confiat aquest servei a una dona, perquè aquell nomenament responia a l'aspiració de moltes persones”, va explicar ahir la religiosa francesa Nathalie Becquart, de la congregació de les xavieres, la protagonista de la quarta edició de la Tribuna Joan Carrera, que organitzen el Grup Sant Jordi en Defensa dels Drets Humans i El Punt Avui.

Més de cent persones van assistir al dinar col·loqui que es va fer en un cèntric restaurant de Barcelona per escoltar Becquart, que, en la conferència *El lideratge de les dones en l'Església i en el món*, va reivindicar el paper de la dona a l'Església, l'esforç que està fent el papa Francesc per capgirar la seva situació de discriminació històrica i per reivindicar que la qüestió de la dona a l'Església ja no és una opció sinó “una crida urgent”.

La religiosa, que té un dels càrrecs més importants en l'estructura vaticana avui, va assegurar que el context actual de la relació entre homes i dones “és el d'un nou pacte, perquè gràcies a l'impuls del feminisme i de l'evolució social hem avançat molt cap a una igualtat més gran sense deixar de banda el desafiament de la diversitat”. Va admetre que amb tot, també hi ha reaccions contràries i que queda “un inevitable i llarg camí de canvi de mentalitat que cal recórrer”. No obstant això, va reconèixer que no hi ha marxa enrere i que per als més joves aquesta igualtat que han de tenir les dones a l'Església “és una qüestió indiscutible”. “Estem davant d'una crida urgent –va dir–, com a Església, hem de dir que la qüestió de les dones representa un signe dels temps.”

La sotssecretària del secretariat general del sínode dels bisbes va tenir molt interès no només a posar el focus en les dones sinó també a explicar el procés sinodal que està

vivint l'Església i que ella coneix tan bé, un sínode que, va dir, “vol partir d'una Església real, no d'una Església passada ni d'una Església que està a la lluna, d'una Església real, d'aquí i d'ara, universal però que respecti la diversitat”.

En aquest sentit, va explicar que, en el procés que s'està duent a terme sobre el sínode que ha de treballar per una Església sinodal (i que du per títol *Per una Església sinodal: comunió, participació i missió*), moltes comunitats ja han entès la sinodalitat com una “invitació a escoltar aquelles persones que se senten exiliades de l'Església”, i va assegurar que, aquí sí altra vegada, els grups que se senten exiliats són diversos però que en primer lloc hi ha les dones i els joves, que senten que no els han reconegut “les seves capacitats i dons”, va assenyalar.

Dones per prendre decisions

Becquart va recordar la crida que ha fet el papa Francesc perquè tots els fidels (i no fidels) del món participin en el sínode i la seva crida a reforçar la participació de les dones en els processos de decisió i en els llocs de govern, com és el seu cas. Va assegurar que aquesta crida tan clara a replantejar la participació femenina “és fruit de constatar que moltes dones se senten marginades a la societat i a l'Església” i que ja en anteriors sínodes que s'han fet en l'etapa del papa Francesc –com el que es va dedicar als joves– ja es va fer una crida clara a “reflexionar sobre la situació i el paper que les dones tenen a l'Església i, per tant, també a la societat”. “No és només una qüestió de l'Església”, va reflexionar.

La religiosa Nathalie Becquart, que en diverses ocasions ja ha opinat que avui el debat sobre l'ordenació de dones “no està sobre la taula” en aquests moments, va assegurar que al papa Francesc no l'ha de conscienciar ningú perquè ell ja té clar que una Església viva “ha de reaccionar fent atenció a les reivindicacions legítimes de les dones que demanen més justícia i igualtat” (tal com va escriure el pontífex en l'exhortació apostòlica postsinodal dels joves *Christus viuit*). Va explicar també que aquest procés sinodal que s'està duent a terme i del qual ella és la sotssecre-

tària “ha posat de manifest la dedicació que tenen moltes dones a l'Església, la seva participació massiva a les litúrgies i a les activitats eclesials, el seu amor per l'Església, a la qual volen servir, i sovint les seves frustracions”. Va esmentar una enquesta que s'ha fet a 17.000 dones catòliques que ha posat damunt la taula que per a una majoria significativa la identitat catòlica ha estat molt important i una font d'identitat i de significat, i totes han destacat la importància que per a elles té la fe, “la centrali-

tat de l'eucaristia a la seva vida”, i la seva participació activa en parroquies i comunitats eclesials, però també han expressat “nivells alts de frustració o d'insatisfacció relacionats amb les seves experiències”.

El desafiament d'anar plegats

En la seva conferència, Nathalie Becquart va assegurar que el veritable desafiament per a la nostra societat i per a l'Església és que homes i dones “caminem plegats escoltant l'Esperit”, i va citar el que

ona a l'Església”

La religiosa Nathalie Becquart, ahir, pronunciant una conferència a la Tribuna Joan Carrera en el decurs d'un dinar col·loqui (fotos de baix, l'ambient al restaurant)

■ ORIOL DURAN

ha dit el papa Francesc moltes vegades: “No podem perseguir un món millor, més igualitari, més inclusiu i plenament sostenible sense l’aportació de les dones.” Però atenció: Becquart deixa clar que homes i dones no són iguals i va esmentar una “diferència ineludible que prové de l’inici: la Bíblia presenta l’home i la dona com a persones diferents”. Per tant, ella manté que no podem plantejar-nos la relació entre homes i dones, a la societat i a l’Església, prescindint de les diferències que hi ha entre ells, i al-

hora, perdent de vista el veritable desafiament: “com viure junts la diferència”. La religiosa va denunciar un patriarcat social i eclesial que ha fet de les dones les principals víctimes de violències, i va parlar de les guerres i de la fam i de les agressions sexuals, on sempre són les dones les principals víctimes. És en aquest context, va dir, que el papa Francesc vol parlar d’una Església que escolta, d’una Església amb les dones i “d’una missió pasqual amb les dones i per a les dones”.

Va assegurar que l’Església sinodal està cridada a abandonar “les formes de predomini, de competició, de dominació, per entrar en un estil de vida i de missió caracteritzat per la reciprocitat i la cooperació”. “Les paraules clau de la sinodalitat són, precisament, circularitat i reciprocitat”, va dir. També va parlar de l’Església en sortida que vol el papa, i de l’Església que busca “menys institucionalitat i més relacions, una Església de la fraternitat”. És, va dir, el que demanen les dones i els joves. ■

SOCIETAT TRIBUNA JOAN CARRERA

LA CRÒNICA

Mireia Rourera

Una religiosa que parla de treballar en equip

F

eia dies que ja no quedava cap plaça per poder assistir al dinar col·loqui amb Nathalie Becquart, una religiosa francesa a qui el papa Francesc ha fet sotssecretària dels bisbes ("amb dret a vot", tal com va especificar ella mateixa). Finalment ahir, més de cent persones van poder-se encabir al saló més gran del restaurant Pomarada del passeig de Gràcia per escoltar-la. Va fer la conferència en italià, que s'entén molt bé, però tothom la tenia fotocopiada traduïda al català per no perdre's cap detall i hi havia un traductor per a les preguntes. Totes les qüestions que se li van plantejar, Becquart les va respondre amb reflexions molt encaminades, sobretot, a parlar d'aquesta Església sinodal de què és tan entusiasta i del paper de la dona, cada cop amb més càrrecs en l'Església però, va admetre, sense restar autoritat als ordenats (per tant, fins a un cert punt). A una pregunta sobre el paper de la

dona en les celebracions, que li va fer el president de la Fundació Joan Maragall, David Jou, per exemple, la religiosa va dir: "Les celebracions com el bateig, el matrimoni, els funerals, són moments religiosos molt importants, etapes de la vida molt importants, i el desafiament és viure aquesta Església sinodal i aquest camí junts, homes i dones, impulsant equips pastorals en què tots participin." I va posar un exemple del que, va dir, passa a França: "A França preparen els batejos, les comunions... equips en què participen laics, en què potser també hi acompanya un pastor, un sacerdot, però tots amb aquesta visió de treball d'equip." També va explicar la seva experiència en la pastoral juvenil. "Quan hem fet la pastoral amb homes, dones, joves, sacerdots, religiosos, laics... quan ho hem fet junts, hem fet un treball més ric, ha donat més fruits i ha estat més fecund." Molts dels co-

Nathalie Becquart parlant amb mossèn Enric Termes ■ ORIOL DURAN

mensals d'ahir –la majoria assisteixen a totes les tribunes Joan Carrera que es fan– estan relacionats amb entitats cristianes que donen suport al projecte, com la Maragall, Cristianisme i

Justícia, La Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, la Fundació Pere Tarrés, Cristianisme al s. XXI, la Unió de Religiosos de Catalunya, Santa Anna Hospital de Campanya, etc.

Becquart havia arribat a Barcelona feia dos dies, i dimarts els responsables del Grup Sant Jordi pels Drets Humans, coorganitzador amb El Punt Avui de la Tribuna Joan Carrera, li van fer un tour pels llocs espiritualment més populars del país. Primer de tot, Montserrat, on el pare abat li va mostrar el monestir personalment. Després va anar a veure les monges benetes, també de Montserrat. I de Montserrat a la Cova de Manresa, on sant Ignasi de Loiola va acabar de convertir-se i va crear els seus exercicis espirituals, i finalment va anar a la Sagrada Família. Ahir tampoc no va parar, aquesta dona, elegància pura, serenitat per damunt de tot, i que no es va ni despentinat tot i que havia d'estar esgotada. Tot el matí atenent els periodistes, després la conferència i respondre tothom, i, finalment, després d'una entrevista a Ràdio Estel, una altra xerrada a l'Ateneu Sant Pacià. ■

L'APUNT**Neus Forcano,
a Justícia i Pau**

Mireia Rourera

Neus Forcano, una de les fundadores d'Alcem la Veu, que reclama els drets de les dones en l'Església, ha estat nomenada nova directora de Justícia i Pau. És una gran notícia per a aquesta entitat comptar amb la saviesa d'aquesta professora de llengua i literatura, llicenciada, també, en ciències religioses, col·laboradora d'Afers Religiosos i de l'Associació Unesco per al Dià-

leg interreligiós (Audir) en temes d'espiritualitat, feminisme i religions. És important que una dona ocupi un càrrec de responsabilitat en una institució del Bisbat. Una altra dona, Nathalie Becquar, sotssecretària del sínode de bisbes, serà demà a Barcelona per parlar, des de la Tribuna Joan Carrera, del lideratge de les dones en l'Església i el món

BONDIA

Una dona a la cúria romana

Convidada per la Tribuna Joan Carrera, ha passat per Barcelona Nathalie Becquart, religiosa francesa que fa un parell d'anys va ser nomenada subsecretària general del sínode de bisbes de l'Església catòlica pel papa Francesc.

No és l'única dona que ocupa una posició de comandament en la cúria romana, i cal reconèixer la voluntat inclusiva d'un Papa assetjat per l'ala més carca d'una institució que camina a velocitat geològica.

Hi havia una certa expectativa pel que pogués dir a propòsit del lideratge femení. El seu diagnòstic de sortida és eloqüent: "Les dones implicades en l'Església troben resistències en una societat i una Església configurades a partir d'una mentalitat clerical i patriarcal [...]. Gràcies a l'impuls del feminisme hem avançat molt. Com

a Església, hem de dir que la qüestió de les dones representa un signe del temps".

Però això ha estat tot. A l'hora de les preguntes, Becquart ha estat molt curiosa de no donar cap titular, sobretot a l'hora de parlar de l'element invisible de l'ordenació sacerdotal femenina, que es passejava per la sala.

Avui dia, amb les dones arribant a posicions fins fa poc reservades als homes, és incomprendible que no puguin tenir les mateixes atribucions que els homes dins l'Església. El tòpic que la gent voldria resultats immediats però que l'Església no fa revolucions sinó reformes, perquè té una història que li impedeix partir de zero, ja no és gaire sostenible. Una dona presidint una celebració en un altar és el signe dels temps. Sempre que l'Església no prefereixi quedar al marge dels temps.

ANTONI BASSAS

Nathalie Becquart va ser nomenada pel papa Francesc subsecretària general del Sínode de Bisbes el febrer de 2021. | Tribuna Carrera

Nathalie Becquart: “La igualtat entre homes i dones a què aspirem com a Església ha de tenir repercussions pràctiques”

Jordi Pacheco | 23 de març de 2023

Alguns dels qui han treballat amb **Nathalie Becquart**, sotsecretària de la Secretaria General del Sínode, la defineixen com una dona treballadora, tenaç, coneixedora del que és i del que implica la sinodalitat. També com una persona convençuda que el canvi a l'Església és necessari, sobretot ara en què la institució viu immersa en un procés sinodal que destaca especialment el tema de la crida a reforçar la participació de les dones en els llocs de govern de l'Església.

Nascuda a Fontainebleau, França, l'any 1969, Becquart va ser la convidada de **la quarta sessió de la Tribuna Joan Carrera**, celebrada en forma de dinar-colloqui el passat dimecres 22 de març al restaurant Pomarada de Barcelona. L'encarregat de presentar-la —després d'una benvinguda a càrrec de José Ignacio SJ, director de Cristianisme i Justícia— va ser Enric Termes, vicari episcopal i responsable de la fase diocesana de Barcelona de la consulta del Sínode. El prevere barceloní va parlar de Becquart com una persona “que es creu això de la sinodalitat, més enllà del càrrec que li hagin pogut confiar”.

Conscient que “moltes dones se senten marginades en una societat i una Església configurades encara a partir d’una mentalitat patriarcal i clerical”, la també religiosa de la congregació de Xavières va dissertar sobre **el lideratge femení a l’Església i al món**. “Les dones que participen en el procés sinodal —va dir— hi porten d’una manera particular i molt forta el desig de respondre a la crida ‘Eixampla l’espai de la teva tenda’, que ofereix una clau per interpretar el document de l’etapa continental a la llum de la Paraula”. Segons Becquart, l’experiència de sinodalitat d’aquestes dones “ha posat al descobert una reapropació profunda de la dignitat comuna de tots els batejats, autèntic pilar d’una Església sinodal”.

En un món convuls marcat per nombroses guerres, impactes climàtics i diferents formes de desigualtat que obliguen a milions de persones a emigrar dels seus llocs d’origen, les dones, va subratllar Becquart, són les primeres víctimes. “Fer front —va dir— a la realitat de les dones **a les societats marcades per una cultura patriarcal secular en què moltes són víctimes d’abusos de poder i d’abusos sexuals**, en situa al cor del misteri pasqual que illumina la vida humana: el misteri de la vida més forta que la mort; el misteri d’una transformació que toca l’essència de la nostra identitat cristiana; el misteri del pas de la nit a la llum, de la creu a la resurrecció; el misteri d’una esperança més enllà del patiment”. “Pel sol fet que a totes les diòcesis del món s’estigui vivint l’experiència del camí sinodal, podem considerar l’experiència de les dones com **un camí pasqual que posa de relleu els seu itinerari de resiliència**”.

Becquart, amb Mn. Enric Termes. | Tribuna Carrera

Homes i dones junts en la diferència

En un discurs ple de referències als textos sagrats, Becquart va parlar de les diferències entre homes i dones “amb els dons peculiars, les sensibilitats específiques i les experiències del món que tenen”. Unes diferències que, malgrat que històricament han propiciat el domini de l’home sobre la dona, no han de fer oblidar la idea que “la Bíblia presenta **home i dona com a companys iguals davant de Déu**, i que tota discriminació basada en el sexe és una ofensa a la dignitat humana”. Per això, Becquart va convidar a fer front al desafiament que homes i dones, en la societat i en l’Església, siguin capaços de viure junts en la diferència.

La religiosa va reconèixer que gràcies a la influència del feminisme i de l’evolució de la societat s’ha avançat notablement cap a una igualtat més gran sense deixar de banda la idea de la diversitat. “Avui —va detallar— la societat posa molt més en relleu la igualtat entre la dona i l’home que temps enrere. L’Església viu en la societat, malgrat que ve de segles i segles de dominació patriarcal dels homes sobre les dones. **La igualtat a què aspirem no pot ser només teòrica, sinó que ha de tenir repercussions pràctiques**”. Conscient que el camí cap al canvi de mentalitat és llarg, Becquart va reconèixer que estem “davant d’una crida urgent”. “Com a Església, hem de dir que la qüestió de les dones representa un signe dels temps”, va reblar.

El col·loqui posterior va donar peu a posar sobre la taula qüestions més concretes sobre el paper de les dones a l’Església. Preguntada per **com la sensibilitat femenina podria prendre part en moments tan importants com els baptismes, els matrimonis o els funerals** a través d’una eventual obertura del diaconat a les dones, Becquart va assegurar que el desafiament és viure aquesta Església sinodal i aquest camí fer-lo junts: homes, dones, impulsant equips pastorals en què tots hi participin amb visió d’equip.

També hi va haver referències a **la lentitud de l’Església a l’hora de dur a terme les reformes**. Becquart, que serà l’única dona que tindrà dret a vot en el Sínode, va remarcar que el problema rau en que la societat actual vol resultats de manera immediata. “Pensem que els canvis a l’Església han de ser una revolució, però aquesta institució és alhora humana i divina, i les reformes que fa sempre remetent als seus orígens”. Parafraçant el teòleg francès Yves Congar, la religiosa va recordar que cal pensar en la tradició i en la novetat que l’Esperit Sant ens fa entendre junts. “No podem començar de zero, tenim una història, un passat, i el present s’arrela en la tradició, que és veritable no només si es torna al passat sinó si s’inspira en l’Esperit Sant, perquè d’aquesta manera podrà veure camins nous i fer aquest delicat discerniment. Per tant, **hem de pensar en fidelitat a la tradició i al mateix temps buscar la inspiració creativa per assolir aquests canvis bons**”. En aquest context, Becquart va recordar que el paper dels bisbes i del papa Francesc és el de preservar la comunió. “No podem anar de pressa i deixar alguns enrere sinó que hem de reforçar aquest camí sinodal plegats”, va concloure.

La Tribuna Joan Carrera és una iniciativa conjunta del Grup Sant Jordi de Drets Humans, del diari *El Punt Avui* i de 19 entitats i institucions eclesials. En acabar l’acte, el coordinador Marcellí Joan, va avançar detalls de la propera sessió. La protagonitzarà el capellà i teòleg bilbaí **Jesús Martínez Gordo**, que abordarà un altre tema crucial per a l’Església: el sínode alemany. Serà el 15 de juny.

OPINIÓ

EL NACIONAL.CAT

El vot de Nathalie

Miriam Díez

Barcelona. Diumenge, 26 de març de 2023. 05:30

Temps de lectura: 2 minuts

Nathalie Becquart és una dona forta de la Santa Seu. El seu càrrec és sotssecretària de la Secretaria General del Sínode de Bisbes. Aquesta religiosa francesa ha estat presentada als mitjans de comunicació com **l'única dona que té dret a vot al Sínode de Bisbes al Vaticà**. Un sínode o trobada de bisbes és el que el seu nom indica: una trobada d'homes que han rebut la consagració episcopal. Però als sínodes de Roma, els papes hi conviden consultors i experts, auditors i membres diversos, i, naturalment, alguns d'ells són dones. Fins ara el reglament només preveia el vot per als bisbes, però al Papa de Roma, que li van els processos i no els documents fixos i tancats, li ha semblat bé obrir el vot a tothom que hi participi. Per tant, amb aquesta decisió, el Papa obre la porta a les dones, i aquestes tindran dret a vot.

Becquart ha estat a **Barcelona**, i en una conferència a la Tribuna Joan Carrera ha parlat del **lideratge femení a l'Església** i ha dit frases com ara “moltes dones se senten marginades a la societat i a l'Església” i n'ha citat d'altres del Papa Francesc, com aquesta: “Una Església viva pot reaccionar fent atenció a les reivindicacions legítimes de les dones que demanen més justícia i igualtat”. Becquart forma part del 23% de dones que treballen a la cúria romana. Per ella, “queda molt per fer i cal molta paciència, abnegació i fe per part de les dones implicades a l'Església per a seguir duent a terme el seu humil servei quotidià malgrat els nombrosos obstacles i les resistències que troben en una societat i en una Església que encara estan configurades a partir d'una mentalitat patriarcal i clerical”. És reconfortant que sigui una dona que ha estat

escollida per ser una de les veus autoritzades a Roma la que pronuncia aquestes paraules, que podrien semblar més d'una portaveu d'un grup feminista enrabiada que la d'una religiosa que treballa en el sistema vaticà, que cada cop és més permeable al poder (sí, al poder) de les dones.

“Les religioses sovint són considerades mà d'obra barata”

Nathalie Becquart ens va dir que en tots els àmbits de la vida, **les dones demanen que l'Església estigui al seu costat**. Davant de les dinàmiques socials d'empobriment, violència i humiliació que pateixen, demanen que l'Església sigui més comprensiva i solidària en la lluita contra aquestes forces de destrucció i exclusió. Les que han participat en els processos sinodals també volen que l'Església i la societat siguin per a les dones un lloc de creixement, participació activa i pertinença sana. També va dir, i subscriu i subratlla, que “les religioses sovint són considerades mà d'obra barata”. Naturalment, el “tema” de les dones a l'Església no els afecta només a elles, ni és un benefici corporatiu femení, sinó que és un bé per a tothom.

Aquesta important dona vaticana atribueix molta força al procés en què homes i dones han participat junts, i no tant en el valor del vot, que per ella és simbòlic. El vot, però, i aquí discrepo amb l'admirada Nathalie, mai no és simbòlic. Votar en una assemblea catòlica evidentment no té el mateix rang que fer-ho en un parlament, però **votar sí que és rellevant, i més per a les dones**. I més, a l'Església.

Sor Nathalie Becquart, rebuda per la consellera Vilagrà al Palau de la Generalitat

La sotssecretària general del Sínode dels Bisbes és a Barcelona per participar en la Tribuna Joan Carrera

Nathalie Becquart, Carles Armengol i Laura Vilagrà. Foto: Rubén Moreno/Govern

22 de març 2023

Ignasi Miranda

La consellera de la Presidència, Laura Vilagrà, ha rebut dimarts al vespre, al Palau de la Generalitat, la sotssecretària general del Sínode dels Bisbes, la religiosa xaveriana Nathalie Becquart, que és a Barcelona per participar dimecres 22 de març en la quarta edició del fòrum Tribuna Joan Carrera, convidada per diverses entitats catalanes de l'Església i d'inspiració cristiana.

“No ha estat una visita oficial”, ha volgut aclarir el director general d’Afers Religiosos de la Generalitat, Carles Armengol, en declaracions a [Ràdio Estel](#). “Han estat les entitats que organitzen la Tribuna Joan Carrera que han convidat sor Nathalie Becquart i, sabent-ho, des de la Generalitat ens ha semblat que com que ella estava avui aquí coneixent alguna realitat catalana com Montserrat i la Sagrada Família, vam veure que la podíem rebre al Palau de la Generalitat”.

Becquart, Armengol, Vilagrà i Luca Bellizzi, delegat del Govern de la Generalitat de Catalunya a Itàlia. Foto: Rubén Moreno/Govern

El director general d’Afers Religiosos ha comentat que, durant la visita, la sotssecretària del Sínode dels Bisbes ha conegut el Palau de la Generalitat i, especialment, la capella de Sant Jordi. “Ha estat sobretot una benvinguda al país i una trobada de cortesia, tot reconeixent la importància i significació d’aquesta personalitat dins la Santa Seu”, ha manifestat Carles Armengol.

CARLES ARMENGOL

“Ha estat sobretot una benvinguda al país i una trobada de cortesia, tot reconeixent la importància i significació d’aquesta personalitat dins la Santa Seu”

Nathalie Becquart, una de les dones nomenades pel papa Francesc per a càrrecs de responsabilitat al Vaticà, intervén dimecres al migdia, a Barcelona, en la quarta edició del Tribuna Joan Carrera, sota el títol “El lideratge de les dones en l’Església i en el món”. Aquesta religiosa serà curiosament l’única dona amb veu i vot a l’octubre, en les

deliberacions de la propera assemblea general del Sínode a Roma, presidida pel mateix Pontífex.

Tuit

Laura Vilagrà Pons

@LauraVilagra

Aquesta tarda, hem rebut la subsecretària general del sínode de bisbes del Vaticà, Nathalie Becquart ([@SrNatB](#)), al Palau de la Generalitat. Un plaer conversar amb ella durant la seva visita a Barcelona.

9:06 p. m. · 21 de març de 2023

Nathalie Becquart: “El nostre món en crisi necessita el lideratge femení”

La sotssecretària del Sínode dels Bisbes alerta de les “reaccions contràries”

JOSEP PLAYÀ MASET
 Barcelona

“Queda molt per fer i fa falta molta paciència, abnegació i fe per part de les dones implicades en l'Església”. Així va resumir Nathalie Becquart, sotssecretària de la Secretaria General del Sínode dels Bisbes, la situació actual de la dona en l'àmbit eclesial en la conferència que dimecres va fer a la Tribuna Joan Carrera. Va reconèixer, a més, que hi ha nombrosos obstacles i resistències “en una societat i en una Església” que fins i tot estan configurades a partir d'una mentalitat patriarcal i clerical.

Tot i això, Becquart, una de les dones amb un càrrec de més responsabilitat a l'Església, va explicar que en aquest sínode s'està vivint “l'hora de les dones”. Una realitat que va vincular a la creixent presència de dones en càrrecs de lideratge de l'Església, com la teòloga Beate Gilles, secretària de la Conferència Episcopal d'Alemanya. També va esmentar altres dones, com la germana Alessandra Smerilli, secretària del Dicasteri per al Servei del Desenvolupament Humà Integral; Francesca Di Giovanni, sotssecretària d'Estat; la teòloga argentina Emilce Cuda, secretària de la Pontificia

Nathalie Becquart
ALBERTO PIZZOLI / AFP

Comissió per a l'Amèrica Llatina, i la religiosa catalana Núria Calduch-Benages, secretària de la Pontificia Comissió Bíblica. “En la cúria romana actualment hi ha un 23% de dones”, va afegir.

Becquart es mostra convençuda que l'aportació de les dones serà clau en el futur per a un canvi en les estructures socials, també les de l'Església, i fins i tot en el camí cap a la pau mundial. Va destacar la resiliència de les dones, que són les principals víc-

times, juntament amb joves de conflictes com els de l'Afganistan, l'Iran, Ucraïna o el drama de les migracions. I tot i que va dir que als recents sínodes sobre la família, els joves i l'Amazònia la veu de les dones s'ha sentit més que mai, va reconèixer que hi ha molta insatisfacció. Una recent enquesta a 17.000 dones catòliques indica que, malgrat la seva participació activa en parròquies i comunitats eclesials, expres-

Una enquesta a 17.000 dones catòliques revela alta frustració en les seves experiències a les parròquies

sen uns nivells alts de frustració.

Després de la seva intervenció, va respondre a les preguntes dels assistents que van acudir de manera massiva a la quarta sessió de la Tribuna Joan Carrera, impulsada per una vintena d'entitats eclesials. Va respondre en italià i mesurant amb precisió les respostes.

Respecte a la possibilitat que el diaconat és obert a les dones en relació amb el bateig, el matrimoni o els funerals, va dir que el que és rellevant és que “les do-

nes formin part dels equips de laics i de pastoral que els preparen”.

Sobre el vot de les dones al sínode, es va remetre a les paraules del papa Francesc, que va dir que “tots els membres que participin en l'assemblea del sínode podran votar”. Però tot seguit va afegir que “el dret de vot és simbòlic, l'important és la participació de les dones i de tots en el procés sinodal, perquè l'objectiu és assolir les decisions per consens”. I sobre aquest punt va afegir que “la sinodalitat no és un parlament, no és com la política, que es decideix pels vots”.

No es va pronunciar sobre el sacerdoci de les dones, però va alertar del perill de buscar resultats immediats. “No podem anar veloçment i deixar-nos una part”, va dir, perquè les dones catòliques també són “diverses”, les prioritats són diferents segons en quines parts del món es viu i hi ha “reaccions contràries”.

Nathalie Becquart (Fontainebleau, 1969) és membre de la Congregació de Xavières, durant deu anys va dirigir el Servei per a l'Evangelització dels Joves i les Vocacions de la Conferència Episcopal de França, i fa dos anys el Papa la va nomenar sotssecretària del Sínode dels Bisbes.●

Nathalie Becquart: "No podem imaginar ni somiar l'Església només amb una part d'ella"

Catalunya Religió Dt. 28/03/2023

Nathalie Becquart durant la Tribuna Joan Carrera

GLÒRIA BARRETE | **Nathalie Becquart** es convertia l'any 2021 en la primera dona a l'Església catòlica en ser subsecretària del Sínode. Aquest nomenament li dona per primera vegada dret a vot a una dona. Becquart, religiosa francesa, ha estat convidada a Barcelona **per participar de la Tribuna Joan Carrera**. Hem aprofitat per parlar amb ella sobre el paper de la dona en l'Església.

L'única dona amb vot al Sínode. Així la presentem tots els mitjans. Li costa aquesta etiqueta? Vostè insisteix molt en el fet que l'important és el procés i no només el vot final.

El vot és possible només al final quan s'ha construït un consens. Entenc que per a la societat és un símbol el vot, però el més rellevant no és el vot final sinó la participació dels laics i les dones des de l'inici. A mi em van nomenar sotssecretària del Sínode i com tots els altres que m'han precedit tinc dret a vot, sí. Quan vaig participar en el Sínode, el dels Joves, vaig veure que el més rellevant, sens dubte, era la participació activa durant tot el procés. Dins de la tradició de l'Església hi ha diverses maneres de treballar per arribar a un consens. El vot és un, però no l'únic. Per a mi va ser sorprenent veure la rebuda que va tenir el meu nomenament, no per mi, sinó per les dones i pels laics va ser tot un símbol.

Quan va ser vostè nomenada el cardenal Mario Grech, el secretari del Sínode, ho va qualificar de 'porta oberta'. Ho sent així? Des del 2021, any en què la van nomenar, quines portes més s'han obert per a les dones?

Fa unes setmanes que el papa Francesc va dir que tots els membres de l'assemblea sinodal podran votar, vol dir també laics, dones, homes, tots. Encara està per veure com, però podria ja no ser l'única dona a votar. Aquesta és una enorme porta oberta. Des de l'inici m'he sentit una petita baula d'una llarga cadena començada ja per Pau VI durant el Concili Vaticà II; en les últimes dues sessions va nomenar algunes dones com a audidores. Penso també en tantes altres dones en l'àmbit local que treballen ja al Vaticà. Arribo fins avui sabent que el més important és la participació de les dones en tots els nivells, i no podem reduir la participació de la dona a l'Església solament a un dret a vot, és un símbol, però no és només això. Hi ha tantes dones en les esglésies locals que ja fan una feina valuosa, que no puc gosar parlar de mi sense parlar d'elles, estic lligada a totes aquestes dones que són el Poble de Déu.

Els càrrecs, fins ara, sempre han anat acompanyats de l'ordenació sacerdotal. És aquesta la dificultat per a les dones per accedir als càrrecs de responsabilitat a l'Església?

A la Constitució Apostòlica *Praedicate evangelium* del papa Francesc la postura del Papa sobre aquest tema queda clara. Ell parla de desconnectar la responsabilitat de l'ordenació. Sovint pensem per al govern de l'Església només en els sacerdots, és veritat, però almenys en el Vaticà hi ha la possibilitat real perquè la implicació en el govern no estigui lligada obligatòriament a l'ordenació. Realment no afecta tots els dicasteris, però en l'Església local sí tenim possibilitats. Quan pensem en l'Església ho hauríem de fer en gran, perquè no és només la parròquia o l'estructura jeràrquica, sinó que podem veure altres llocs de responsabilitat. Càritas és molt important i a França, per exemple, el president és una dona. També hi ha dones presidentes d'universitats catòliques, o facultats de teologia que tenen degana o rectora, o consiliàries d'una diòcesi. També penso en les cinc o sis dones que són secretàries generals de Conferències Episcopals. Hi ha tantes possibilitats... però la qüestió aquí és com es fa això? És un desafiament i cal tenir la voluntat per caminar plegats, homes i dones.

El tema estrella. Es fan passos, però i les dones que tenen voluntat de ser sacerdot, com s'hauria de revertir aquesta situació?

De moment al Vaticà no és una qüestió que estigui sobre la taula. El que sí que està sobre la taula és aquesta crida a totes les dones del món per participar més de l'Església. Cal discernir com es fa això. La crida forta, que ja venia d'anteriors sínodes, és la implicació més gran de les dones en el lideratge de l'Església, aquesta és la part més important. El repte avui és fugir d'una Església clerical per ser una Església sinodal amb la participació i protagonisme de tothom. I aquesta Església destaca sobretot no en l'ordenació com a via de poder, sinó en la vocació comuna del baptisme. Aquesta és la visió que ve ja del Concili Vaticà II i que encara avui hauríem de recordar. En aquest camí cal canviar la nostra visió i veure el ministeri de tothom i no només dels ordenats. Si som Església sinodal hem de fer que hi participin tots en la missió de l'Església. Al final el repte és com ser la mateixa Església de sempre estant al servei de la societat. Tot això ja ve del Concili Vaticà II i seixanta anys més tard encara no s'ha aplicat plenament l'ecclesiologia del Poble de Déu de la *Lumen Gentium*.

Parlar de la implicació de les dones en l'Església hauria de ser també reivindicació dels homes de l'Església?

Avui podem veure que aquesta crida per a la participació de la dona no és només una crida de les dones. He vist en la meva experiència a França que fa vint anys era només una crida de les dones, però avui, i més en les noves generacions, aquesta crida és indissoluble entre homes i dones. Ho hem vist en el Sínode de Joves durant la consulta que quan es parlava de dones tothom responia, homes i dones. És una crida que fa tothom, homes, dones, inclús els bisbes i el mateix papa Francesc. És un signe dels temps. En aquest món complex, amb tanta crisi, podem veure que quan les dones també decideixen, i no només els homes, hi ha una riquesa diferent en les decisions. El papa Francesc ho ha dit, recentment parlant, d'ecologia o de guerres que cal un lideratge femení en el món, perquè quan les dones prenen part en les decisions, aquestes es prenen millor. I no perquè les dones siguin millors, sinó perquè es prenen decisions en conjunt i analitzades. Les dones aporten una manera més col·laborativa de treballar i més arrelada a la realitat. Som diferents evidentment i el que cal és veure la diferència sense una dominació d'un sobre l'altre, i no és fàcil. Hem de passar d'un model de dominació de l'home sobre la dona, com es dona en moltes societats, a un model col·laboratiu i igualitari, de dignitat i respecte mutu.

Sovint la dona és molt humil a l'Església, i això dificulta sentir la seva veu. La dona està preparada per alçar la veu dins l'Església? Té ja un paper actiu de reivindicació?

Veiem ja moltes dones actives a l'Església o a les parròquies. El problema és com fer més visibles les dones, certament. És veritat que cal donar visibilitat, però les dones en molts contextos ja estan molt presents. A la vida religiosa també vivim els casos de moltes dones que no es volen fer veure massa. Perquè sigui més activa la participació de la dona calen laics més formats, laics incloent-hi dones, evidentment. És important la formació i l'empoderament, les dues coses. Els joves també necessiten figures femenines com a model. Tot això depèn dels contextos, però si volem una Església sinodal en què tots siguin protagonistes cal augmentar la formació en sinodalitat que implica formació també espiritual.

Quins són els seus referents femenins dins l'Església?

Com he dit abans, he pensat molt en les primeres dones que van participar en el Concili Vaticà II que van obrir un camí. També penso en les dones que apareixen a la Bíblia, a l'Evangeli, o en el mateix Jesús que tenia una relació amb les dones i les

feia participar de l'Església primitiva, així com tantes altres dones al llarg de la història de l'Església. Durant la meva estada a Barcelona, he visitat Montserrat i he recordat a santa Escolàstica. També penso en sant Francesc d'Assís que tenia com a referent a Santa Clara. I moltes dones avui que ja tenen càrrecs i ja els tenien abans que jo fos nomenada també són models per a mi. Destaco també una experiència boníssima de no fa gaire en una trobada interreligiosa amb dones de tot el món de dotze religions diferents. Les experiències escoltades et fan sentir que no només en el catolicisme vivim aquesta revolució sinó en totes les religions perquè és una qüestió de tota la societat.

Com s'inicien els canvis?

Els canvis es fan amb experiències concretes. També cal la reflexió, però els canvis venen amb experiències concretes. Quan experimentem el bé, quan obrim camins, quan fem aquest procés de missió, es fan més passos endavant. El desafiament és trobar aquest nou estil de lideratge, un lideratge que estigui al servei, no de poder, sinó un lideratge col·laboratiu que és el que defensa el papa Francesc.

Amb aquests exemples que vostè comenta sembla que el problema no està a la base de l'Església sinó més aviat a la jerarquia?

Depèn. He volgut destacar bones experiències perquè calen exemples per allargar la visió i remarcar que hi ha possibilitats. És veritat que el canvi de mentalitat, a totes les organitzacions, comporta resistències i pors, forma part de la naturalesa humana. Quan escoltem les dones catòliques podem veure l'amor que tenen per l'Església, malgrat que se sentin moltes frustrades i amb dificultats per exercir la seva missió, això forma part de la realitat, és veritat. Per la meva experiència sé que no podem generalitzar, depèn de la persona en cada cas. Quan jo era directora del secretariat a la Conferència Episcopal recordo tenir a l'equip un sacerdot que era el sotsdirector. Vam treballar de meravella i al final el capellà era més feminista que jo i tot! És un exemple per dir que depèn de la persona. Sovint els capellans i els bisbes afirmen que tampoc és fàcil que els laics facin espai pel diàleg, i això també passa. Cal fer passos endavant, però amb tothom. No podem imaginar ni somiar l'Església només amb una part, hem de trobar com caminar junts i fer una escolta conjunta, i sobretot pensar en les bones pràctiques que ens permetin treballar conjuntament malgrat ser diferents. No podem caminar junts sense deixar espai per a l'altre. Cal

una conversió per part d'homes i de dones. Igual passa a les parelles, que tots sabem que no és fàcil la convivència, oi?

Papa Francesc, Vida Religiosa, Societat, Laïcat, Joves, Clergat,

Nathalie Becquart, dona i església, Tribuna Joan Carrera

“El repte és fer un lideratge col·laboratiu i de servei, no de poder”

Nathalie Becquart, sotssecretària del Sínode de Bisbes

Foto: Agustí Codinach

28 de març 2023

Ignasi Miranda

La sotssecretària general del Sínode dels Bisbes, la religiosa xaveriana **Nathalie Becquart**, va participar el dimecres 22 en la quarta edició del fòrum **Tribuna Joan Carrera**, organitzat per diverses entitats catalanes de l'Església i d'inspiració cristiana. Nathalie Becquart, una de les dones nomenades pel papa Francesc per a càrrecs de responsabilitat al Vaticà, va parlar a Barcelona sota el títol *El lideratge de les dones en l'Església i en el món*. Durant la seva estada a Barcelona, va ser entrevistada per **Ràdio Estel**.

Vostè parla de l'antropologia de l'alteritat. Com millora qualsevol societat humana, també l'Església, quan homes i dones col·laboren amb igualtat i reciprocitat?

Recentment el papa Francesc ha dit que necessitem més lideratges femenins perquè, en aquest món amb moltes crisis, quan les dones treballen amb els homes en aquest esperit de col·laboració amb igualtat i reciprocitat, prenem decisions millors per a un treball més fecund. Alhora és cert que, per aconseguir un món millor i una societat al servei de tothom, per tenir cura d'aquesta casa comuna i aquesta vida plegats, necessitem les dones, perquè formem part de la societat. Ara que som més conscients de la dignitat igual entre homes i dones, hem d'esforçar-nos en aquesta col·laboració. A més, com podem veure habitualment, les dones tenen una sensibilitat més important en les relacions i un esperit de més col·laboració. Per tant, el repte veritablement és el de fer un lideratge col·laboratiu, fer un lideratge de servei, no pas de poder.

Les dones, des de diferents països i realitats, fan crides a una major igualtat. De fet, la Catholic Women's Council ja li va entregar el 4 d'octubre a Roma la seva proposta sinodal. Vostè es considera aliada d'aquests moviments en l'Església? Com pot ajudar a canalitzar les seves demandes?

En el procés sinodal, a l'inici, durant les consultes sinodals a les diòcesis i també als moviments i a les comunitats, hem intentat escoltar tothom. Alhora aquesta entitat, Catholic Women's Council, va fer un informe que va arribar a la Secretaria General, com passa amb totes les veus de la consulta sinodal.

Les dones al Vaticà estan assumint més responsabilitats dins d'una dinàmica en què l'Església vol superar el clericalisme. Això es plasma també en les Esglésies locals?

El més important és que això és veritablement la crida no només a tenir dones amb responsabilitats al Vaticà, sinó també a les Esglésies locals. Aquest camí es fa a poc a poc. Puc dir, per exemple, que ara hi ha més de cinc o sis països que tenen una dona com a secretària general de la Conferència episcopal. És un exemple. Igualment les Esglésies locals tenim més dones presidentes d'una Universitat catòlica, de Càritas o d'escoles catòliques. A més, hi ha països amb dones que són cancelleres d'una diòcesi o directores d'un servei diocesà o d'una oficina d'una Conferència episcopal. L'important és trobar com treballar plegats i tenir més equips pastorals amb homes i dones, amb sacerdots, religiosos, religioses i laics i laiques, però a tots els nivells de l'Església. Perquè no n'hi ha prou amb el que hi ha ara. Ara al Vaticà, tenim un 23% del personal del Vaticà que són dones. Però les dones estan ja molt compromeses en

moltes Esglésies locals, a les parròquies, a la catequesi i en altres àmbits. L'important és també que hi hagi dones en els consells parroquials i, en definitiva, a tots els nivells.

"La crida no és només a tenir dones amb responsabilitats al Vaticà, sinó també a les Esglésies locals"

El papa Francesc ha experimentat una transformació al llarg d'aquests anys de pontificat en la seva relació i visió de les dones?

És veritat que el papa Francesc ha fet passos, especialment en el nomenament de dones per a responsabilitats al Vaticà, any rere any. Hi ha més dones. Per exemple, tenim ara també una dona religiosa com a directora del Govern de la Ciutat del Vaticà. Per primera vegada, a més, el papa Francesc ha nomenat tres dones membres del Dicasteri per als Bisbes, per participar en el discerniment per nomenar bisbes. Hi ha molts exemples que mostren que alguna cosa es mou al Vaticà. Igualment, és una decisió molt important del papa Francesc el fet que hagi obert a les dones alguns ministeris, com ara el del lectorat, l'acollit i el de catequista. Per tant, hi ha aspectes nous. Tots són signes diversos, com per exemple que el papa Francesc es reunís amb dones, a finals de gener, al Vaticà, amb motiu d'una trobada organitzada pel Dicasteri per al Diàleg Interreligiós dedicada per primera vegada a les dones en el diàleg interreligiós per construir una cultura de l'encontre. Van ser-hi presents dones amb responsabilitat procedents de 12 religions d'arreu del món.

Becquart, en el fòrum Tribuna Joan Carrera. Foto: Agustí Codinach

Un terç de la població mundial de dones pateix violència de diferents tipus. Fa prou l'Església en la sensibilització i formació contra aquest tipus de violència? Quines accions caldria fer?

És veritat que les dones són certament les primeres víctimes de la violència, en els contextos de guerra. Però també és un problema molt fort en molts països la violència domèstica, dins la família. L'Església, doncs, té una paraula molt clara per lluitar contra tota mena de violència, així com per superar les discriminacions a les dones. Per exemple, hi ha una xarxa molt important, desenvolupada amb el suport del papa Francesc, que es diu Talita Cum. És una xarxa per combatre i superar el tràfic de persones, del qual moltíssimes dones són víctimes. A més, és veritat que es fan moltes accions en molts països, tot i que l'Església encara pot fer-ne més, perquè el problema de la violència, de diverses maneres, és un problema molt fort. El missatge de l'Església és un missatge de pau, i hem d'aprendre a sensibilitzar i a fer prevenció davant de qualsevol tipus de violència, i especialment per descomptat la violència contra les dones.

"El missatge de l'Església és un missatge de pau, i hem d'aprendre a sensibilitzar i a fer prevenció davant de qualsevol tipus de violència, i especialment la violència contra les dones"

Dins de les demandes històriques, creu que el diaconat és un camí que té recorregut?

No en puc dir gaire cosa. És cert que ara està en marxa el treball d'una comissió sobre el diaconat femení. Existeix ja una reflexió des de fa uns quants anys. I al final d'un discerniment, la decisió és del Papa. No puc dir gaire cosa, perquè no sabem com anirà. Hi ha un debat, una reflexió i un discerniment en curs, podem dir...

Becquart, amb la consellera Vilagrà i Carles Armengol al Palau de la Generalitat. Foto: Rubén Moreno/Govern

Quina és la principal missió del Sínode de la Sinodalitat convocat pel papa Francesc 2021-2024? Com aconseguir que suposi una veritable transformació d'estructures però també de manera de fer? Hi ha el perill que el Sínode no acabi d'arrelar en les Esglésies locals, i quedi com una experiència més de Cúria i del Vaticà?

La finalitat d'aquest procés sinodal és la conversió sinodal de l'Església. La sinodalitat és una dimensió constitutiva de l'Església i era l'estil de l'Església primitiva. Després, en diverses regions, hem desenvolupat més la dimensió jeràrquica, que també forma part de l'Església. Avui, però, aquest Sínode és per continuar retrobant aquesta dimensió de la sinodalitat, per posar més en pràctica la visió eclesial del Concili Vaticà II, que vol dir una Església com a poble de Déu, on tots els batejats fan camí plegats amb l'estil de l'escolta, del

diàleg, del discerniment. Podríem dir que és una manera de fer i de ser l'Església i de fer la missió junts. Hem de tirar endavant aquest Sínode per ajudar l'Església a fer aquesta conversió sinodal, que no és fàcil, perquè no podem aprendre la sinodalitat de manera teòrica, sinó amb l'experiència. En definitiva, aquest Sínode fa un recorregut i un procés al servei d'un procés de conversió i de reforma de l'Església.

Una testimoni privilegiada en el camí de l'Església

Per Montserrat Boixareu . dg. 2/04/2023
a **Obaudire**

L'actualitat del pas de Nathalie Becquart (*xmcj*), sotssecretària de la Secretaria General del Sínode dels Bisbes, per Catalunya, deu ser relativa si considerem que ja en fa gairebé quinze dies. La rellevància d'aquest fet, però, es pot perllongar tot el que es vulgui mentre es faci atenció al missatge que va transmetre.

La iniciativa de la Tribuna Joan Carrera va permetre de reunir un centenar de persones, laics en la seva majoria, al voltant de Becquart, i escoltar en directe una de les autoritats femenines en l'entorn vaticà. La trobada esdevingué un espai privilegiat per evidenciar les possibles tensions, no necessàriament negatives, a considerar en un procés sinodal o en tota situació de diàleg que es vulgui plantejar dins de l'Església. És a dir, els contrastos que poden sorgir entre clergues, laics i religiosos, entre homes i dones, entre teòlegs i no teòlegs i entre franges d'edat diferents. Considerar, encarar i prevenir les possibles tensions que es puguin derivar d'aquestes perspectives no és una qüestió de poca importància per tal d'evitar el desencís de creure que, malgrat el diàleg, no hi ha res a fer o que no es podrà avançar.

És des d'aquesta perspectiva que immobilitzaria i desesperaria, enlloc de promoure la comunió i el camí sinodal de l'Església, que el discurs de Nathalie Becquart amplià la perspectiva sobre diverses qüestions.

Primer de tot oferí una visió esperançada pel que fa a l'Església, perquè el que la guia és, en darrer terme, l'Esperit Sant. Una esperança, a la vegada, que es veu reforçada en camí sinodal perquè, com en el cas dels deixebles d'Emmaús, Jesús camina amb ells, encara que ho facin en la direcció equivocada.

Ens podem plantejar una perspectiva sobre la transmissió de la fe de manera novedosa. Aquesta transmissió, segons es constata en el document final del sínode sobre els joves, no sembla que hagi de tenir lloc per mitjà de bonics edificis sinó sobretot de manera relacional.

I si el motiu principal de la participació en la xerrada-col·loqui era el del *Lideratge de la dona en l'Església*, Becquart subratllà que la missió de l'Església, l'anunci de la Pasqua, ha de tenir la mirada focalitzada en el Misteri, més que no pas en la competència, de la diferència entre homes i dones. Ja en el llibre del Gènesi ens adonem que la unitat entre home i dona és més gran que no pas les diferències que puguin haver-hi entre els dos.

Com podem definir els trets de l'espiritualitat de l'Església que ha empès el camí sinodal? Per Becquart ens trobem amb una espiritualitat d'escolta i comunió, però sobretot una espiritualitat de reconciliació. I és la reconciliació que, després de la trobada amb el Crist ressuscitat, ha de dur-nos cap a una experiència d'alliberament.

A mode de conclusió, cal no obviar la necessitat de fer una crida a l'art i a la creativitat per tal de pensar nous models de ministerialitat i organització, sempre en la presència del Ressuscitat.

Orientar el camí sinodal de cara a uns resultats concrets deu ser com plantejar el camí d'un discerniment creient de saber-ne ja el punt d'arribada. No fou el que transmeté Nathalie Becquart, sinó que posà de relleu les qüestions que ella mateixa pot anar entreveient com a testimoni privilegiada del camí sinodal que l'Església acaba d'emprendre.

Actes, Societat

Protagonistes

Nathalie Becquart

SOTSSECRETÀRIA DEL SÍNODE DELS BISBES

“L'Església sinodal és aquesta que escolta i discerneix junta”

Mireia Rourera
BARCELONA

Nathalie Becquart, de la congregació de les xaverianes, ha vingut a Barcelona aquest març convidada per la Tribuna Joan Carrera, que organitzen conjuntament el Grup Sant Jordi en Defensa dels Drets Humans i El Punt Avui. Més de cent persones van poder escoltar la conferència *El lideratge de les dones en l'Església i en el món*, on va reivindicar el paper de la dona a l'Església, l'esforç que està fent el papa Francesc per capgirar la seva situació de discriminació històrica i per reivindicar que la qüestió de la dona és essencial en una Església sinodal. Ara bé, avisa que, de moment, el tema del sacerdoti femení no és una qüestió que estigui sobre la taula del Vaticà ara mateix.

Canviaran moltes coses a l'Església amb aquest sinode i el procés sinodal?

És difícil de saber perquè és un camí que no està escrit, és un camí que fem junts, fem el discerniment junts escoltant l'Esperit Sant, no és una agenda ja prefixada. El que sí que puc dir és que ja hi ha hagut canvis, ja hi ha hagut fruits a escala local, perquè el sinode va començar l'octubre del 2021 i ja ha donat experiències. Per exemple, hi ha moltes persones que veuen que per primer cop l'Església va cap a elles, les escolta, els demana que tenen a dir, la seva opinió. Veuen que l'Església no són només els bisbes i els capellans, sinó també elles. Això implica un canvi de mentalitat. Tots els laics, tots els batejats, estan cridats a ser més protagonistes, a participar en la missió de l'Església.

L'objectiu del sinode és la conversió sinodal, doncs?

Sí, prendre consciència que hem de caminar junts i que hem de construir aquest estil sinodal, és a dir, una Església que escolta. Molts bisbes en aquest procés ja han pres consciència que han d'escoltar més. Jo ara no puc dir el que es dirà a les assemblees que es faran a Roma durant el sinode, però sí que puc dir que no necessitem assemblees a Roma per posar en pràctica aquest estil sinodal.

És la primera vegada que l'Església demana l'opinió de la gent. A Europa els fidels han demanat més participació dels laics, de les dones, també en els òrgans de govern, dels joves, menys clericalisme i més acceptació de, per exemple, el col·lectiu LGTBI.

El procés sinodal és una manera de destacar les llums i les ombres de l'Església i aquesta demanda que vostè diu que fan els fidels no ve només d'Europa, ve de tot el món. Hem de fer que l'Església sigui més inclusiva, més oberta, més relacional, que sigui una Església per a tothom. El procés sinodal posa en paraules el que és la realitat, no l'amaga, i, per tant, hem

Moltes persones veuen que per primer cop l'Església va cap a elles, les escolta, demana què tenen a dir, la seva opinió

d'aprendre com afrontar les tensions que ens anem trobant. I ho hem de fer d'una manera generativa, perquè escoltar a tothom implicarà tenir més punts de vista, més visions.

L'Església no pot fer altra cosa, ja que forma part de la societat.

Sí, però és més que una organització humana, perquè també implica un misteri diví, que per a nosaltres és el que prové de la Trinitat. L'Església és el poble de Déu i ha d'escoltar l'Esperit Sant en la realitat en què es troba. No podem pensar o imaginar una Església que estigui a la lluna, fora de la realitat, perquè la sinodalitat és una visió dinàmica de l'Església en la història en què es troba, en el context social en què es desenvolupa en aquest moment. Hi ha hagut canvis al món i l'Església ha hagut de fer front a noves realitats, i davant d'això hem d'aprendre a discernir quina ha de ser l'Església d'avui, no l'Església que hi havia a l'edat mitjana. Ha de ser l'Església

dels inicis però aplicada a l'actualitat. Com deia, hi ha canvis a la societat, hi ha més igualtat entre homes i dones, hi ha la realitat LGTBI, i això ha de comportar que l'Església trobi nous camins per donar resposta a aquesta nova realitat, per ser una Església que estigui al servei del món en què ens trobem avui.

La participació de la dona en el govern de l'Església és una realitat, vostè n'és un exemple. Però a què pot aspirar la dona dins l'Església? Quin és el límit avui, en aquests moments?

El més important no és només que hi hagi dones en càrrecs, sinó que hi hagi do-

El més important no és només que hi hagi dones en càrrecs a l'Església, sinó que hi hagi dones en tots els nivells

nes en tots els nivells. Jo parlo de la dona a l'Església en tant que forma part dels batejats, perquè el desafiament és implicar a tothom. Cal implicar especialment les dones, però la crida és per a tots els batejats. En la vida de l'Església hi ha de poder participar tothom: laics, religiosos, homes, dones, joves..., perquè d'aquesta manera treballarem per la missió de l'Església, que és recuperar la visió del Concili Vaticà II, que consistia, com ha repetit el papa Francesc moltes vegades, en afrontar junts els desafiaments que ens trobem avui dia, el canvi climàtic, la violència... Afrontar aquest camí és evident que no es pot fer sense les dones.

El desafiament de la igualtat de la dona, però, no és només de l'Església.

És un desafiament de tota la societat i de tot el món, que és la casa comuna. El papa Francesc ha posat de manifest en diverses ocasions la importància del lideratge femení en l'Església però no només

en l'Església, ell parla de la presència de la dona en la política, en l'economia, en tots els àmbits organitzatius de la societat. I jo crec que hem de treballar junts pel lideratge col·laboratiu perquè d'aquesta manera es prendran decisions millors per al bé comú. L'objectiu de la sinodalitat és servir la societat. I per a la nostra Església el seu motiu d'existir és la missió. Quan parlem de solidaritat hem de pensar que és un camí sinodal: sinodalitat és una Església missionera i solidària.

Insisteix en el treball conjunt.

Per fer front als desafiaments cal que treballarem junts, també les diferents confessions cristianes, la interreligiositat. D'aquesta manera s'aconseguirà que al món hi hagi aquesta fraternitat humana que pot portar al bé comú i protegir la casa comuna. Tot plegat ha de beneficiar i potenciar els carismes de tothom, també els de les dones, perquè, tal com ha dit el papa Francesc, on hi ha més dones en la societat disminueix la violència i disminueix la guerra, perquè les dones tenen més aquest desig de treballar i d'ajudar per la pau.

Aquest canvi, la sinodalitat, ha de començar per baix. Quin paper hi han de tenir les parròquies, per exemple?

Per primera vegada en la història de l'Església es convoca un sinode per a tothom. No és només que hagi de començar per baix i vagi pujant cap amunt, sinó que és un procés que implica tots els nivells, les escoles cristianes, Càritas... i, evidentment, també les parròquies. L'estil sinodal implica les parròquies i, a partir de les parròquies, els consells parroquials, on hi han de participar homes i dones.

Cal escoltar les comunitats, doncs.

Cal que el discerniment es faci entre tots, si bé és veritat que cada parròquia després ho enfocarà i ho farà d'una manera o d'una altra. La sinodalitat és aquest procés circular que té per objectiu la conversió sinodal de l'Església a tots els nivells. L'etapa local d'aquest sinode ha afectat diòcesis i parròquies i això ha passat a tot el món, també en zo-

Convidada a la Tribuna Joan Carrera

Nathalie Becquart és una religiosa francesa. Va estudiar a la facultat del Centre Sèvres dels jesuïtes a París, especialitzada en eclesiologia. Ha treballat 25 anys compromesa en el camp de la joventut. Va ser la directora del servei nacional per a l'evangelització dels joves i de les vocacions de la Conferència Episcopal Francesa durant set anys. Va prendre part en el Sínode de la Joventut com a observadora i es va convertir en consultora del secretariat general del Sínode dels Bisbes. El febrer del 2021 el papa Francesc la va nomenar subsecretària general del Sínode dels Bisbes. Des del desembre del 2021 és membre del dicasteri per a la comunicació. Ha estat la quarta convidada de la Tribuna Joan Carrera, després del cardenal de Rabat, Cristóbal López, el teòleg romanès Wilhelm Danca i l'arquebisbe de Lima, Carlos Castillo Mattasoglio. Aquesta iniciativa és conjunta entre el Grup Sant Jordi i El Punt Avui.

nes com Àfrica o Àsia. A tot arreu hi ha hagut aquest diàleg amb comunitats de base. Jo crec que la primera escola de sinodalitat és la família catòlica. La família pot ser una imatge d'aquesta Església domèstica i pot ser un exemple de com escoltar, de com dialogar. El pare de família ho decideix tot ell sol?, o bé s'estableix un diàleg on hi participa tota la família? El procés és a tots els nivells i tots els òrgans de l'Església i les famílies han de viure aquest estil sinodal d'escoltar, dialogar i discernir plegats.

Plegats en un món cada cop més individualista...

Efectivament, a Espanya i a Europa vivim en una societat molt individualitzada. Per això crec que la sinodalitat implica saber passar d'aquest jo que ho centra tot a un nosaltres, que és una manera de

RELIGIONS

Generalitat de Catalunya
 Departament de Justícia
 Direcció General d'Assers Religiosos

La religiosa francesa Nathalie Becquart és una de les dones amb més poder al Vaticà ■ ORIOL DURAN

recuperar la dimensió comunitària en l'Església i en la societat.

Avui encara els bisbes són els qui poden decidir en nom de tots.

En la història de l'Església veiem els sínodes i els consells, que tenen per objectiu arribar a un consens, prendre decisions sobre temes importants. L'Esperit Sant vol arribar a una harmonia, però això és un procés, no és una cosa immediata. El papa Francesc ens diu que primer l'Església sinodal ha de fer aquest procés i després ha d'arribar a una harmonia i un consens. La manera de ser bisbe o ser pastor en la sinodalitat no és res més que l'aplicació del Concili Vaticà II. Com deia Newman, teòleg australià, "la sinodalitat és el Concili Vaticà II en una sola paraula". La visió del pastor, del bisbe en l'eclesiologia del Vaticà II, és que hem de ser tots Església del poble de Déu, del qual tots formem part, també els pastors.

Però els pastors prenen les decisions.

Deia Newman que el discerniment s'ha de fer junts i ha de ser una conspiració. El bisbe serà sempre el bisbe, el pastor seguirà sent sempre el pastor i té l'encàrrec de prendre la decisió, però és una decisió que no pren sol sinó que la pren després d'un procés d'escolta, de respirar junts, de discernir i arribar a un consens. Aquest és el nou estil de lideratge que propugna el Concili Vaticà II; el pastor forma part de la comunitat, no n'està al marge. Sí, però, que té un rol, però al servei de la comunitat. Si el pastor pren les decisions després d'aquest procés sinodal, les decisions que prengui tenen un impacte més gran. Avui veiem que els bisbes i els pastors no volen aquest procés sense diàleg; hem d'aprendre aquest estil de relació entre nosaltres i aquest discerniment sempre, evidentment, respectant les responsabilitats que tenen alguns de manifestar aquestes decisions.

Hi ha diferents velocitats a l'hora de reivindicar el paper de la dona a l'Església?

La prioritat de les dones és diferent perquè les dones són diferents segons cada context. Cada país té la seva cultura i les seves circumstàncies. Hi ha països que han tingut una història més jeràrquica i més patriarcal i, en aquests països, el que demanen les dones és tenir l'Església al seu costat. En aquests llocs no es demana el sacerdocí femení, per exemple. El desafiament d'aquest sínode és com ser una Església universal, com ser global en comunitat i tenir en compte totes les visions. Des del principi els cristians tenim quatre evangelis, cosa que vol dir que una mateixa història s'explica de quatre maneres diferents, i segurament és així perquè les comunitats van néixer en contextos diferents. Per tant, com podem veure, ja des de l'inici tenim una diversitat. Des del consell del sínode es proposa inculturar l'Església a cada realitat i trobar la manera per fer la comunitat per arribar a la unitat no d'una manera uniformada sinó polièdrica. ■

Entrevista a la subsecretaria del Sínodo de Obispos

Nathalie Becquart: "La única forma de hacer una evangelización con los jóvenes es sinodal"

Nathalie Becquart

Entrevista a la religiosa de la congregación de Xavières, Nathalie Becquart, ex directora del Servicio Nacional para la Evangelización de los Jóvenes

Becquart impartió en el Ateneu Universitari Sant Pacià, el pasado 22 de marzo, la conferencia 'Construir una Iglesia de hombres y mujeres, misionera y fraterna'

"Tenemos que encontrar la manera, hombres y mujeres, todos los bautizados, de andar juntos: todos estamos llamados a ser protagonistas y misioneros"

"En el Sínodo de Jóvenes les escuchamos y lo que quieren es ser protagonistas, quieren trabajar para crear un mundo mejor", asegura

24.04.2023 | **Òscar Bardají i Martín**

(Archibarcelona).- La religiosa de la congregación de Xavières, **Nathalie Becquart**, que ha sido de 2008 a 2018 directora del Servicio Nacional para la Evangelización de los Jóvenes y de las Vocaciones de la Conferencia Episcopal Francesa, es

la **subsecretaria del Sínodo de Obispos** y la primera mujer que tendrá derecho a voto.

Nathalie Becquart impartió **en el Ateneu Universitari Sant Pacià**, el pasado 22 de marzo, la conferencia «Construir una Iglesia de hombres y mujeres, misionera y fraterna».

-¿Por qué es importante este Sínodo?

-Porque tenemos que encontrar la manera, hombres y mujeres, todos los bautizados, de andar juntos: todos estamos llamados a ser protagonistas y misioneros. Y todos quiere decir: hombres y mujeres, jóvenes, ancianos,

sacerdotes, laicos, religiosos, religiosas... Ésta es la misión de la Iglesia sinodal. Es un nuevo estilo, el estilo de la escucha, que debemos aprender para poder discernir todos juntos.

-¿Cuál es su responsabilidad?

-Trabajar con el secretario general, el cardenal Grech, acompañar a todas las iglesias locales para poder hacer este camino sinodal. Debemos promover la sinodalidad como un estilo para la Iglesia a todos los niveles. La llamada de Dios para la Iglesia de hoy es la de ser sinodal, con ese estilo de la escucha, del diálogo y del discernimiento. Por tanto, en la secretaría general debemos estar al servicio de la obra del Espíritu Santo para este Sínodo, que es un proceso espiritual, como la oración, la escucha de la Palabra de Dios en el centro de la vida.

-Usted, que conoce bien las necesidades de los jóvenes, ¿qué reclaman a la Iglesia?

-En el Sínodo de Jóvenes les escuchamos y lo que quieren es ser protagonistas, quieren trabajar para crear un mundo mejor. Lo que quieren, por tanto, es tener una Iglesia sinodal, no sólo una Iglesia como institución. Hemos entendido que es la única forma de hacer una evangelización con los jóvenes como protagonistas. El Papa trazó su camino a la exhortación apostólica *Christus Vivit*: la pastoral juvenil debe ser con una dimensión misionera y popular, sinodal. Por eso, este Sínodo es un fruto del de los Jóvenes: ponemos la escucha en el centro, y todos aprendemos a andar juntos.

Les dones i els laics podran votar als sínodes dels bisbes

El Papa pren una decisió sense precedents per incloure les dones a l'Església

Francesc pujant ahir al papamòbil després de l'audiència setmanal a la plaça de Sant Pere

VINCENZO PINTO / AFP

ANNA BUJ
 Ciutat del Vaticà. Corresponsal

En una decisió sense precedents que mostra la voluntat del papa Francesc de donar més responsabilitat a les dones a l'Església, el Pontífex ha decidit concedir el dret de vot a les dones i els laics que siguin elegits per participar com a membres els pròxims sínodes de bisbes. Es tracta d'un canvi important que afectarà aquestes reunions periòdiques de prelats, especialment davant el sínode sobre la sinodalitat, una assemblea que s'està preparant aquests anys i que culminarà amb dues reunions a Roma l'octubre del 2023 i del 2024.

Francesc ha aprovat uns canvis que tenen a veure amb aquest organisme vaticà, el sínode de bisbes, que té l'objectiu d'abordar de manera periòdica les preocupacions concretes i també les necessitats de transformació de l'Església catòlica. Existeix des del concili el Vaticà II, que va modernitzar l'Església. Al final dels sínodes, els bisbes voten certes propostes específiques i les presenten en un document al Papa, que després pot escoltar o no les seves opinions i té la paraula final en un text propi. No sempre coincideixen, com va passar el 2020 quan Francesc va rebutjar una proposta per permetre que alguns homes casats puguin ser ordenats a la regió amazònica

per alleujar una aguda escassetat de sacerdots.

Però fins ara, només els homes tenien dret a vot en aquest document final. Les dones tradicionalment havien format part com a observadores o expertes, sense poder expressar la seva opinió. Sota aquestes noves normes, cinc religioses s'uniran a cinc religiosos com a representants de les ordes que poden votar en el text. A més, Francesc ha decidit suprimir la figura dels auditors i substituir-la per "70 membres més, no bisbes, que representin altres fidels i que poden ser sacerdots, persones consagrades, diques o fidels laics i que procedeixin de les esglésies locals", de qui s'espera que la meitat si-

guin dones. "Tots ells tindran dret de vot", destaquen les noves normes.

El Papa ha escoltat així una reivindicació històrica de grups catòlics de dones que des de fa dècades insistien a tenir una representació més gran a l'Església. Fins ara, el pas més important en aquesta direcció havia estat el nomenament, el febrer del 2021, d'una dona com a sotssecretària del sínode dels bisbes, la religiosa francesa Nathalie Becquart, que podia votar, però en la seva condició de sotssecretària.

Tot i això, el Vaticà ha anunciat aquest pas amb discreció, segurament per no incomodar els bisbes. "És un canvi important, no una revolució", va vo-

ler subratllar el cardenal Jean-Claude Hollerich, arquebisbe de Luxemburg i relator del sínode de la sinodalitat. "Les revolucions divideixen, exigeixen víctimes. En canvi, nosaltres no volem víctimes, volem avançar junts", va assegurar.

En el mateix sentit es va expressar el cardenal responsable del sínode, Mario Grech, que va dir que "continuarà sent un sínode de bisbes, però hi haurà aquesta participació com a membres de laics". La naturalesa episcopal del sínode, explica un comunicat, no serà alterada, "sinó confirmada". Al final, els membres no bisbes amb dret de vot a l'assemblea seran menys d'un 25%, i les noves incorporacions seran triades pel

El Vaticà resta importància a la decisió: "No és una revolució", diu un important cardenal

Sota aquestes noves normes, uns 41 membres d'entre 370 persones amb veu i vot seran dones

mateix papa Francesc d'una llista de 140 persones indicades durant les reunions internacionals de les conferències episcopals i l'assemblea de patriarques de les esglésies orientals catòliques. Entre la sotssecretària Becquart, les 5 religioses i els 35 membres no bisbes de sexe femení, seran 41 les dones que tindran veu i vot en una assemblea d'unes 370 persones.

Aquestes normes s'aplicaran a l'important sínode de la sinodalitat, una data remarcable en el pontificat de Francesc, que pretén obrir l'Església després d'un llarg procés d'escolta durant dos anys preguntant als catòlics sobre com pot respondre millor a les necessitats del món actual. Es tracta d'afers també polèmics, com ara les peticions de la influent Església alemanya, que ha insistit a avançar cap a la consideració d'ordenar dones sacerdots i acceptar els homosexuals, unes idees que van generar tal malestar que al Vaticà fins i tot es va arribar a parlar d'un possible cisma.●

Un fiel besa la mano del Papa, ayer, durante su saludo en la plaza de San Pedro // EFE

El Papa aprueba que mujeres y laicos voten en el sínodo de obispos

► La asamblea, que marca el futuro de la Iglesia, estaba reservada a obispos

JAVIER MARTÍNEZ-BROCAL
 CORRESPONSAL EN EL VATICANO

El Papa Francisco abre de par en par las puertas del sínodo de obispos a mujeres y laicos, que podrán intervenir con voz y voto en sus decisiones, privilegio hasta ahora reservado a obispos. Con la idea de 'desclericalizar' la Iglesia y responsabilizar a todos los bautizados, por primera vez mujeres y laicos tomarán decisiones en esta asamblea, responsable de marcar las líneas maestras del futuro de la Iglesia católica.

«No es una revolución», aclaró el cardenal Jean Claude Hollerich, relator del próximo sínodo. «Sobre todo porque en las revoluciones hay víctimas, y en este caso no las hay», bromeó. Sin embargo, es una de las decisiones más importantes del actual pontificado.

Cada dos años

El sínodo de obispos es una asamblea consultiva que el Pontífice convoca cada dos años para afrontar cuestiones de fondo de la vida de la Iglesia. Nació en 1965 para prolongar las reuniones del Concilio Vaticano II, y por eso sólo participaban obispos y algunos sacerdotes. Las pocas mujeres y laicos presentes eran «convidados de piedra», simples «oyentes» y «expertos».

Los últimos sínodos han abordado cuestiones estratégicas y delicadas,

como la pastoral familiar, que incluye el acceso a sacramentos de personas divorciadas que se han casado de nuevo civilmente; la atención de zonas remotas de la Amazonia, para la que se abordó la posibilidad (exclusa) de ordenar sacerdotes a personas casadas; o la situación de los jóvenes en la Iglesia. Cuando el sínodo concluye, publica una lista de recomendaciones, que adquiere valor ejecutivo si el Papa la firma y la asume como propia.

A partir de ahora la voz y voto de laicos y mujeres serán decisivos para aprobar o rechazar estas propuestas. Les corresponderá entre el 21 y el 25% del voto en la asamblea. Además, serán nombrados directamente por el Papa y a diferencia de los obispos, no intervendrán en representación de entidades específicas.

«Ahora las mujeres participan al mismo nivel que los obispos, antes éramos sólo oyentes o expertas», destaca a ABC Nathalie Becquart, hasta ahora la única mujer con derecho a voto, como número dos de la secretaría general del sínodo. Cuando fue nombrada en 2021, ya se intuía que el Papa había decidido extender el voto en el sínodo a las mujeres. «Más que el derecho a votar, me parece importante que tengamos derecho a intervenir en el aula y en las reuniones, al mismo nivel que los demás», añadió.

En su rápida presentación ante la

Los últimos sínodos han abordado temas como el acceso a los sacramentos a divorciados que se han casado de nuevo civilmente

prensa, Jean Claude Hollerich recordó que «ya en el pasado ha habido muchas solicitudes para que participen las mujeres y los laicos. Ahora se ha realizado». «La Iglesia será más completa en este sínodo. Reflejará a la Iglesia entera», continuó.

Presencia de jóvenes

«Seguirá siendo sínodo de obispos, pero enriquecerá a toda la Iglesia», explicó a ABC el secretario general del sínodo, el cardenal Mario Grech. Según el nuevo proceso, «el Papa nombrará a 70 miembros 'no obispos', seleccionados de una lista de 140 personas indicadas (y no elegidas) por las reuniones continentales del sínodo». La idea es que al menos «el 50% sean mujeres y que se valore también la presencia de jóvenes». «Como proceden de las reuniones preparatorias, son testimonios del proceso de cada sínodo, que dura varios años. Su presencia garantiza la memoria», añadió Grech. En paralelo, el Papa podría nombrar otros más para la cuota de participantes «de derecho pontificio».

En la asamblea habrá además otros laicos, que intervendrán como «expertos» sobre cuestiones técnicas que requieren especialización, y «facilitadores», que moderarán las reuniones por grupos. Desaparece la figura del «oyente».

La próxima asamblea general del sínodo será en octubre. Abordarán la sinodalidad en la Iglesia católica, es decir, la común responsabilidad de todos los bautizados en su gobierno. El nombre de los primeros miembros laicos y las primeras mujeres que votarán a pleno título se dará a conocer antes de junio.